

От Белисток, Полша се завърнаха нашите участници в срещата на партньорите по проект "Равенство в различието". Ето какво сподели с нас Габриела от 9 клас, която е един от участниците:

"Вече мина известно време от завръщането ми от Полша, но все още ми е трудно да събера всичките си впечатления в няколко изречения.

По време на престоя ми в тази прекрасна страна, се запознах с чужда култура, доста различна от българската и изпитах на практика това, че всички сме различни, но сме и равни, защото сме хора. Докато живях една седмица в полско семейство, имах възможността да се докосна до традиционната полската кухня, да усетя начина, по който живеят хората в друга европейска страна, много по-различна от България, и да се убедя напълно, че различните езици не могат да бъдат граница между хората, защото при добро желание, човек винаги може да намери общ език с останалите.

През дните, когато имахме предвидена работа по проекта се наложи да работя в екип с много хора. Напрегнатата работа по изработването на крайния продукт /календар/, бяха за мен истинско предизвикателство – сложни сами по себе си и особено в съчетание с необходимостта да изслушвам мнението на всички партньори, да правя компромиси и понякога да отстъпвам. Смятам, че се справих. Щастлива съм, че имах възможността да придобия тези нови умения по такъв интересен начин!

Видях как семейството и всички хора, с които се запознах в Полша, водят здравословен начин на живот – всеки тича по алеята, кара колело, играе волейбол или каквото там се сетите, или просто се упражнява на велоергометъра, който за всеки случай е сложил в стаята си, но не и да седи пред компютъра или телевизията. Ако вкарам в моето ежедневие поне две от тези дейности, смятам, че ще бъде страхотно.

Същевременно всички – от малки до големи, пазят града си чист – междублоковите пространства и парковете. Смятам, че по-добра агитация за опазване на чистота от снимката на техния парк, не е нужна. Няма да е зле ако и ние се позамислим малко и вземем пример от тях в тази насока.

През тази една седмица момичето, у което бях на гости, ме въвлече в най-интересния начин, по който се забавляват връстниците ми в тази чужда страна и с радост открих, че имаме много повече прилики, от колкото разлики. Запознах се с много нови хора и завързах много приятелства, които се надявам да запазя за дълго!

Научих много интересни неща за образователната система в Полша. Имах възможността да присъствам в техни часове по английски и немски език, и се убедих, че желанието им за изучаване на езици е огромно (понеже пътуват много из цялия свят и са осъзнали необходимостта от контактуване), но тъй като имат само по 2-3 часа седмично, са принудени да ходят на частни уроци. Така получих възможността да се замисля, какви късметлии сме да учим цяла година език по 19 часа на седмица. От друга страна, поляците имат по 8 часа спорт на седмица, докато нашите са само два.

И така след прекрасните дни прекарани в Полша, се наложи да се разделя с гостоприемните си домакини. Когато си заминавах от Белисток – града, в който бяхме, го чувствах толкова близък, сякаш ми беше втори роден град!

Със сигурност никога няма да забравя чудесното преживяване и съм много благодарна, че имам възможността да посетя една толкова красива страна като Полша и да се запозная с обичаите и културата на местните хора.

С огромно съжаление: Довиждане, Белисток!"